

De profeet Abraham en de Palestijnse kwestie

Ebrahim Mohamed - Khoetbah oktober 2023

Ashhadoo allā ilāha illa-llāhoe waḥdahōe lā sharīka lahōe wa ashhadoo anna Moehammadan ‘abdoehōe wa rasōeloehōe.

Ik getuig dat niets het verdient aanbeden te worden behalve Allah Die geen deelgenoten heeft. En ik getuig dat Mohammed de dienaar en boodschapper van Allah is.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٣٥﴾
وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٣٦﴾

“O Profeet, Wij hebben u zeker gezonden als een getuige, en een bringer van goed nieuws en een waarschuwer. En als een uitnodiger tot Allah met Zijn toestemming en als een lichtgevende zon.” – 33:45-46

*Ammā ba ‘doe fa-a ‘ōezoe bi-llāhi mina-l-shaytāni-l-radjīm.
Bi-smi-llāhi-l-rahmāni-l-rahīm.*

Hierna zoek ik toevlucht bij Allah tegen de vervloekte duivel. In naam van Allah, de Weldadige, de Genadige.

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٥﴾

“Abraham was noch jood noch christen, maar hij was een rechtschapene, een moslim, en hij behoorde niet tot de meergodenaanbidders.” – 3:67

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَتْهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

“En toen zijn Heer Abraham met bepaalde geboden beproefde, vervulde hij die. Hij zei: Ik zal u zeker tot een leider der mensen maken. (Abraham) zei: En mijn nageslacht? Hij zei: Mijn verbond betreft niet de slechtdoeners.”

De tragische gebeurtenissen die op dit moment plaatsvinden tussen zionistische joden en Palestijnen, die voornamelijk bestaan uit moslim-Arabieren en een aantal christenen, over de bezetting van een stukje land, maakt het noodzakelijk voor ons om te kijken naar de juiste historische context van deze volken, zodat we begrijpen wat de werkelijke oorzaak van het geschil is. Ik zeg dit omdat ons zoveel onwaarheden worden verteld door onwettige joodse opeisers van het zogenaamde ‘Heilige Land’ en door hun joods-christelijke medestanders in het

Westen. We zullen zien dat deze onrechtmatige opeisers, met louter politieke agenda's, geen religieuze grondslag hebben om zulke aanspraken te onderbouwen, zoals ze vaak beweren.

Als we nu de geschiedenis van deze twee naties, de Arabieren en de joden, willen onderzoeken, dan moeten we kijken naar hun gemeenschappelijke voorvader, namelijk de grote profeet Abraham (vrede zijn met hem); want met hem is het waar het allemaal begon. Hiervoor zal ik me beperken tot wat we over hem tegenkomen in de geschriften van de joden en de moslims, namelijk het oude testament en de heilige koran.

Historisch gezien leefde Abraham in de stad Oer, in het oude Mesopotamië, het huidige Irak. In Mesopotamië was hij een krachtige voorvechter van het monotheïsme, d.w.z. de aanbidding van de enige ware God van het hele universum. Zijn landgenoten, de meergoden aanbeddende Chaldeeërs van Mesopotamië, hadden echter om deze reden een afkeer van hem en wilden hem geëlimineerd hebben. Hij werd echter gered door Almachtige Allah, Die grotere plannen met hem had. En zo zien we dat volgens het oude testament, namelijk Genesis 11:31, Abraham met zijn vader Terah en zijn neef Lot (vrede zij met hem) en zijn vrouw Sarah de stad Oer verliet om naar het land Kanaän te gaan. Hij vestigde zich echter eerst in een stad genaamd Haran, nu een dorp in Turkije, voordat hij naar Kanaän vertrok. Kanaän bestond uit Palestina, Jordanië, Libanon en Noord-Syrië. Merk op dat er nog geen Israël bestond. Dit was een latere creatie van Britse kolonialisten. Genesis 17 verzen 7 en 8 vertellen ons dat Almachtige Allah het volgende aan Abraham openbaarde:

“Ik zal mijn verbond oprichten als een eeuwig verbond tussen mij en u en uw nakomelingen na u, voor de komende geslachten, om uw God te zijn en de God van uw nakomelingen na u. Het hele land Kanaän, waar u nu als vreemdeling verblijft, zal ik als een eeuwig bezit geven aan u en uw nakomelingen na u; en ik zal hun God zijn.” – Genesis 17:7-8

De voorwaarde ‘om uw God te zijn en de God van uw nakomelingen’ is het meest defintieve en belangrijkste aspect van dit verbond dat Almachtige Allah met Abraham sloot toen Hij hem in het land Kanaän vestigde, omdat het de missie van Allah voor de profeet Abraham onderschrijft.

Toen Abraham naar Kanaän kwam, kwam hij de Kanaänieten tegen die afstammelingen waren van Noach (vrede zijn met hem). Helaas waren deze nakomelingen van Noach van een latere generatie volledig afgeweken van de aanbidding van de ene ware God die Noach aan hun voorouders had gepredikt, en waren zij na verloop van tijd polytheïstische heidenen geworden. Zij hadden een vorm van afgoderij aangenomen als hun godsdienst, net zoals de Arabieren waar de profeet Mohammed (vrede zijn met hem) vele generaties later naar toe kwam. We zien dus dat Abrahams verhuizing naar Kanaän – net als de verhuizing van de Profeet naar Madina generaties later – volgens Allah's plan was om opnieuw monotheïsme in het land te vestigen. Uit de geschiedenis van Abraham weten we al dat hij door alle godsdiensten wordt beschouwd

als de voorvechter van het monotheïsme, in die mate zelfs dat onze profeet Mohammed zei dat hij het geloof (oftewel de *millat*) van Abraham volgde. Zo lezen we in de heilige koran:

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قَدِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

“Zeg: Aangaande mijzelf, mijn Heer heeft mij op het rechte pad geleid; een rechte godsdienst, het geloof (*millat*) van Abraham, de rechtschapene, en hij behoorde niet tot de meergodenaanbidders.” – 6:161

Abraham en zijn rechtschapen nakomelingen hadden dus de goddelijke taak om monotheïsme in het land te vestigen. Het was om die reden alleen dat hij in dat deel van de wereld werd gevestigd en dat aan hem het land Kanaän werd gegeven volgens het verbond dat God met hem had gesloten. Het land werd niet aan hem en zijn nageslacht gegeven als een geschenk in de vorm van een van uitstekende stuk ‘onroerend goed’, zoals de zionistische joden beweren, waar zij nu aanspraak op maken en waarvoor zij de ergste misdaden en menselijke wreedheden begaan, waaronder het afslachten van onschuldige Palestijnen, vrouwen en kinderen. Dit is nu al meer dan 70 jaar aan de gang.

Nee! Het land werd aan Abraham gegeven om monotheïsme te vestigen onder de afgodendienaren die er woonden en om de boodschap te verspreiden naar de omliggende gebieden tot aan Arabië. Dit hebben we later zien gebeuren met de komst van de profeet Mohammed, die een afstammeling van Abraham was via zijn zoon Ismaël.

Dit was de goddelijke taak die was toegewezen aan Abraham en de rechtschapenen uit zijn nageslacht. Het betrof niet, volgens Almachtige Allah, de slechtdoeners zoals de atheïstische zionisten van tegenwoordig die beweren dat ze een voorouderlijke band hebben met de grote aartsvader Abraham. Nee! Almachtige Allah maakte dit heel duidelijk aan Abraham toen hij aan Allah vragen stelde met betrekking tot zijn nakomelingen. Allah antwoordde: “Mijn verbond betreft niet de slechtdoeners,” (2:124).

We zien dus duidelijk dat het verbond dat de Almachtige Allah met Abraham sloot toen Hij hem in het land Kanaän vestigde om Zijn boodschapper te zijn, niet de ‘slechtdoeners’ onder zijn nageslacht omvatte. Het betrof slechts de rechtschapenen, zoals de profeten, waaronder zijn zonen Isaak en Ismaël (vreden zij met hen), en de vele andere profeten die uit hun geslacht voortkwamen, waaronder de laatste profeet Mohammed.

Ismaël was Abrahams eerstgeboren zoon van zijn tweede vrouw Hagar. Zijn eerste vrouw, Sarah, was op dat moment onvruchtbaar en kon geen kinderen krijgen. Later, na de geboorte van Ismaël, heelde Almachtige Allah haar en bracht zij Isaak op de wereld. Zowel Ismaël als Isaak waren profeten van Allah. Uit de nakomelingen van Ismaël kwamen de Arabieren voort en uit de nakomelingen van Isaak de Kinderen van Israël (*banī isrā’īl*). Israël was overigens

niet de naam van een land of een staat. Het was een andere naam voor de profeet Jacob (vrede zij met hem), de zoon van Isaak. De titel 'Israël' staat voor de spirituele status van Jakob als iemand die, na een zware innerlijke inspanning met zichzelf en met God, een stadium bereikte waarin hij vrede had met Allah. Dit is wat we het stadium van *nafs al-moetma'innah* zouden kunnen noemen, de ziel die vrede heeft met God. Dit is de betekenis van de naam 'Israël'. Jakob of Israël had twaalf zonen waaruit de twaalf stammen voortkwamen die bekend staan als de Kinderen van Israël (*banī isrā'īl*). Daarom zijn de belangrijkste erfgenamen van Abraham in de eerste plaats Ismaël, zijn eerstgeboren zoon, vervolgens Isaak, en daarna de rechtschapenen onder hun nakomelingen.

Diegenen onder de Kinderen van Israël die zichzelf later joden noemden behoren niet tot alle Kinderen van Israël. Ze komen voornamelijk voort uit de stam Juda, een van de twaalf stammen. Deze stam splitste zich af vanwege een langlopende twist die het had met de andere elf stammen.

Een ander belangrijk onderdeel van de geschiedenis van de Kinderen van Israël is het feit dat als gevolg van verschillende buitenlandse invasies in Palestina, veel van de twaalf stammen in gevangenschap werden genomen in het Oosten. Velen van hen sloten zich aan bij de joodse gemeenschap en zo groeiden de joden in aantal. Dit gebeurde ook als gevolg van huwelijken met andere naties die leidden tot hun migratie naar Rusland en andere delen van Europa, zoals Duitsland, Polen en zelfs Groot-Brittannië. De meerderheid van hen nam uiteindelijk het zionisme aan en slechts weinigen hadden nog een godsdienst van betekenis over.

Terugkomend op de profeet Abraham, wijs ik er nogmaals op dat het zijn missie was om het Koninkrijk van Allah op aarde te vestigen door een systeem van volledige onderwerping aan de wil van de enige ware God op aarde te vestigen. Het ging nooit om de vestiging van een staat genaamd Israël. Dit is de zwakke rechtvaardiging die de zionistische joden geven voor hun illegale bezetting van Palestina en de wrede afslachting van duizenden Palestijnen waaronder vrouwen en kinderen gedurende meer dan 70 jaar. In 1948, toen de Britten Palestina overhandigden aan de zionistische joden, begonnen ze aan een etnische zuivering die leidde tot de ontheemding van 800.000 Palestijnen. Deze Palestijnen werden uit hun huizen verdreven en moesten vluchten naar buurlanden.

Gelukkig zijn er nog veel verstandig denkende joden die het zionistische Israël niet steunen en zich uitspreken tegen hun barbaarse gedrag. Er zijn veel van zulke joden, maar voor deze korte khoetbah zal ik er kortheidshalve één citeren. Dit is wat hun eigen geleerde, namelijk de voormalige rabbijn Yakov Shapiro, die een groot aantal rabbijnen van de hele wereld toesprak op een conferentie in New York in 2017, te zeggen had:

“Het thuisland van het joodse volk is de heilige Thora. Joden bezitten geen nationaliteit en geen nationale staat, omdat, in tegenstelling tot alle andere naties die bestaan vanwege een gemeenschappelijk land, taal of cultuur, het joodse volk alleen bestaat

omdat het een gemeenschappelijke religie accepteerde; omdat het de Thora accepteerde op de berg Sinaï. Op de dag dat we de Thora accepteerden, werden we een natie. Binnen de grenzen van ons thuisland, de Thora, floreren we; buiten haar grenzen sterven we. Er bestonden joodse versies van antisemieten. Zij (de joden zelf) haatten het joodse bestaan en zij haatten het om jood te zijn, zij haatten het jodendom. Hun oplossing was het zionisme. Het doel ervan is om alles te vernietigen wat de joden - in hun ogen - zo zwak maakt; zo veracht (is hun doel) om alles te vernietigen wat het joodse volk zo joods maakt. En zij besloten dat de bron van het probleem het jodendom is, hun religie zelf. (Ze zeiden) ‘konden we het jodendom maar afschaffen.’”

Shapiro gaat verder en zegt:

“Ik citeer een van hun oprichters, Vladimir Jabatinsky. (Op de vraag) ‘wat is een zionist?’ Dit is wat hij zei. ‘Om je voor te stellen wat een zionist is, moet je de Yid (d.w.z. de orthodoxe jodendom) nemen en je het tegenovergestelde voorstellen, het exact tegenovergestelde.’”

De rabbijn vervolgt:

“De zionist wilde het jodendom afschaffen en vervangen; religie vervangen door nationalisme. Zo verkregen ze een staat (illegaal natuurlijk), en verklaarden ze deze staat tot de ‘nationale staat van het joodse volk’. Maar het joodse volk heeft geen staat! Wat zij creëerden was een staat, maar bezit geen enkel aspect van joodsheid of jodendom in welke vorm of wat dan ook. Ze moeten ophouden zichzelf Israël te noemen en ophouden zichzelf een joodse staat te noemen! Want dat zijn leugens. Ze kunnen zichzelf noemen zoals ze willen, maar ze zijn geen Israël en ze zijn geen staat van de joden.”

En hier zien we de woorden van een trotse joodse rabbijn. Maar de heilige koran gaat verder en wijst erop dat die joden, waar de rabbijn het over heeft, niet alleen goed zijn in het kapen en politiseren van de godsdienst, maar dat zij er ook berucht om zijn om waarheid in leugens te veranderen en die dan te presenteren alsof het de waarheid is. Dit is de kunst van bekwame propaganda. Joden en christenen staan hier heel goed om bekend; want dit is wat ze met hun geschriften hebben gedaan.

Laten we nu eens kijken hoe de heilige koran de joden beschrijft die, zoals hun rabbijn zegt, hun geloof en de Almachtige Allah opgaven en zich keerden tot de aanbedding van hun nieuwe gouden kalf, de staat Israël.

وَلْتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيٰوةٍ ۖ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا۟

“En u zal zeker bevinden dat zij (d.i. de joden) mensen zijn die het leven het meest begeren, (meer begeren) zelfs dan degenen die goden oprichten (naast Allah).” – 2:96

وَ أَخَذِهِمُ الرِّبَا وَ قَدْ نُهِيَ عَنْهُ وَ أَكْلِهِمُ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ط
وَ اعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١١١﴾

“En omdat zij woeker accepteerden — terwijl dit hen zeker was verboden — en omdat zij op onrechtmatige wijze de bezittingen van de mensen verteerden. En Wij hebben de ongelovigen uit hun midden een pijnlijke straf bereid.” – 4:161

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ؕ

“U zult zeker bevinden dat de meest gestrengte van de mensen in vijandschap tegen de gelovigen de joden en de afgodendienaren zijn.” – 5:82

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَ لَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَزْتُمْ وَ أَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾
ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَ تُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَ الْعُدْوَانِ ط

“En toen Wij met jullie (d.i. de joden) een verbond sloten: Jullie zullen jullie bloed niet vergieten en jullie mensen niet uit jullie steden verdrijven. Toen beloofden jullie (dat) en jullie getuigden (ervan). ... Toch zijn jullie het die jullie volk doden en een groep uit jullie midden uit hun huizen verdrijven, onwettig elkaar wederzijds steunende ten hen en de grenzen overschrijden.” – 2:84-85

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي
الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ط وَ مَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ط
وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٢٢﴾

“Om deze reden schreven Wij de Kinderen van Israël voor dat, wie een persoon doodt, behalve vanwege doodslag of het stoken van onrust in het land, het is alsof hij alle mensen had gedood. En wie een leven redt, is het alsof hij het leven van alle mensen had gered. En Onze boodschappers kwamen zeker tot hen met duidelijke bewijzen, maar zelfs dan begaan velen van hen door het hele land uitpattingen.” – 5:32

Hier zien we heel duidelijk de aard van de zionistische joden die veracht worden door hun eigen gelovige rabbijnen en ook door vele oprechte joodse intellectuelen. Ze hebben alle verantwoordelijkheidsgevoel verloren en geloven ook werkelijk dat ze alles kunnen doen wat ze maar willen en er gewoon mee weg kunnen komen. Als beschrijving van hun arrogante houding zegt Almachtige Allah:

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۗ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَ لُعِنُوا بِمَا قَالُوا ؕ
كُلِّمًا أَوْ قَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۗ وَ يَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ط
وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٣﴾

“En de joden zeggen: De hand van Allah is gebonden. Hun eigen handen zijn geketend en zij zijn vervloekt om wat zij zeggen. ... Iedere keer dat zij een vuur ontsteken voor oorlog wordt het gedoofd door Allāh, en zij streven ernaar onrust te stoken in het land. En Allah houdt niet van onruststokers.” – 5:64

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَ حَبْلِ مِّنَ النَّاسِ
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ^ط

“Degradatie zal hen overkomen, waar zij zich ook bevinden, behalve onder een verbond met Allah en een verbond met de mensen. En zij zullen Allah’s toorn over zich afroepen en vernedering zal hen overvallen.” – 3:122

Wat dit laatste vers wil zeggen is dat zij alleen kunnen voorkomen dat zij totaal gedegradeerd worden als zij zich houden aan hun plichten tegenover Allah en vasthouden aan hun geloof en trouw zijn aan de banden en afspraken die zij met hun medemens hebben gemaakt. Nu hebben zij volgens de heilige koran beide voorwaarden geschonden. Zij hebben hun geloof in Allah verlaten en zij hebben hun medemens verdreven en zich hun eigendommen toegeëigend, nadat zij een verbond met Allah hadden gesloten om dit niet te doen.

Op dit moment overleven ze alleen vanwege het pact dat ze hebben gesloten met de hedendaagse Farao’s van het Westen, d.w.z. Amerika, de Britten en de Europeanen. Maar vertrouwen op de zwakke mens zonder Allah’s steun en de rechtschapenen zal niet eeuwig voortduren. We zien nu al aan de verandering in de houding van miljoenen mensen over de hele wereld die walgen van hun gedrag, dat de vernedering begint. Ook het aantal van hun eigen mensen die hen de duim omlaag geven neemt met de dag toe.

Wij bidden dat de Almachtige Allah een spoedig einde maakt aan hun onheil in het land. En laat een vernederende nederlaag neerdalen op hen en hun aanhangers, het soort nederlaag dat werd toegebracht aan Abraha, de bezitter van de olifant die de Ka‘bah kwam verwoesten.

Gepubliceerd door: IslamLab

Vertaald door: Reza Ghaforkhan